Rom d. 15 Junii 1844. 212

Høivelbaarne Hr Conferentsraad!

For Deres Skrivelse af 25de f. M. skulde jeg allerede tidligere have takket Dem, dersom jeg ikke i den senere Tid havde mødt en Foranledning til endnu at opsætte det længere. — Ved min Ankomst hertil erfarede jeg at Sagerne stode ret godt, og at vi fra Fru Paulsen's Side neppe mere vilde have Grund at befrygte, efterat hun nu var kommen til Kundskab om Testamentets Indhold &c. Men jeg maa vælge en concisere Stiil for ikke at blive vidtløftig. — Greve v. Lützow antager at Sagen vil gaae uden at møde nogen Hindring fra Regjeringens Side; man maatte kun ikke forudsætte, at der kan møde Vanskeligheder. Bravo's Forsvar roste han og yttrede at Tingene vare i gode Hænder, og at man kunde gjøre Regning paa hans (Lützows) Assistance, naar det maatte behøves. — Fru Paulsen har høitideligt erklæret mig, at hun nu er langt fra at ville foretage noget Skridt mod Testamentet, og at hun først da vil føle sig og sine Børn forurettet, dersom den danske Regjering ikke ved Bestemmelsen af hendes Enkepension tager Hensyn til, at Museet ikke alene har arvet Kunstsagerne, men ogsaa Capitalen, i hvilken sidste Henseende hun finder stor Anledning til Klagemaal, da hun, uden en god Pension ikke vil være istand til at give Børnene en ordentlig Opdragelse. I dette Punkt er ogsaa Fenger enig og han er særdeles interesseret for Børnenes Fremtid. Jeg har strax [illegible] til Fenger forrige Postdag. — I Thorvaldsens Bolig og i det store Atelier fandt jeg alle Gjenstande uberørte og det blev mig sagt (at Fortegnelsen over det Hele allerede er afsendt til Deres Høivelbaarenhed. Der var altsaa kun for mig at drive paa Indpakningen, og dette Arbeide er allerede for nogle Dage siden begyndt. Malerierne indtage 3 Kister. Gjenstandene til Papirer og Brevskab, har jeg bedet Bravo om at sørge for, at intet ansees for uvigtigt og at overlade Commissionen til os i Danmark, eftersom det maa antages, at det, der skal ligge her i Rom, er foreløbigt indlagt. Adskillige Dage have vi derfor tilbragt, blot med at adskille Breve fra Regninger etc og at gjøre Sedler der i en særskilt Kasse kunne hjemsendes. Der spørges mig bestandigt, om ogsaa de mange Doubletter af Gipsafstøbninger skulle hjemsendes, og af Forsigtighed lader jeg dette, kun med den Bemærkning, at disse jo kunne indpakkes sidst, for om muligt anden Ordre skulle indløbe. Her er en stor Deel af Slags, og naar alt kommer sammen vil man have 2 à 3 Afstøbninger i Gips af flere (f. E. Apostlerne, Johannes den Döbers Gruppe etc) Vanskeligere er det at møde Spørgsmaalet, om hvorvidt de gamle, tildeels usle, Møbler, Canapéer og andre Redskaber skulle sendes hjem, thi i denne Henseende kjender jeg ikke mine Hr Collegers Mening, men maa troe, at man neppe vil kunne

mig underrette, hvad De maa befale at [illegible] med (mig) endvidere ønskede Wagner, ifølge Ordre fra Kronprindsen af Bayern, at erfare, hvorledes det har sig med Statuen Conradin's videre Udførelse. Den staaer i det st. Studio, men kun bozzeret, man veed Bestemmelsen, men selv Kronprindsen veed ikke, om der er noget udbetalt paa dette Arbeide eller ikke. Jeg svarede, at i ethvert Tilfælde vilde denne Statue blive at udføre i Marmor, at Bissen var den, som havde modelleret det, og at han maaskee endnu i næste Vinter vilde opholde sig her og kunde jo da gjøre den færdig. Dette lovede Wagner at melde Prindsen.

Bravo har idag gjentaget, at der dog endelig maa tænkes paa, en Present af Afstøbninger til Akademiet St Luca, da dette vil være en behagelig Høflighed, som maaskee kunde fordrive alle slemme Dunster. Han har talt med Cardenal Tosti, som kommer fra Protection og Bravo mener, at det rimelig kunde være muligt at man kunde blive fritagen for alle Udgifter, der ellers i følge Ricci's Beregning, let kunde stige til 1000 Scudi. Det kunde maaskee derfor være til en reen Profit, naar der anvendtes et Par 100 Scudi paa at lade tage Afstøbninger af de forhaandenværende Former, for at tilkjendegive en passende Gave. Men Bravo maatte da snart have en Ordre.

Endelig har jeg kun at bemærke, at efter nøiere foretagen Søgen har Thorvaldsen solgt til Kolb et meget stort Antal af de smukke Kobberplader, hvorpaa han speculerede til Fortsættelse af Værket. Derfor vil der mangle i det Antal af Kobberplader, som ere komne til Kjöbenhavn, vilde det dog være Skade, men muligviis er det Gjentagelser. Kolb skal have yttret sig villig til at følge mig dem til mit Værk. #

Fru Paulsens Sag anbefaler jeg paa det bedste, thi har hun nogen Betydelse efter sin Mand, da veed hun det selvfølgelig ikke, thi en saa stor Kunstsamlerinde antager jeg hende ikke at være. Bravo er idel Velvillighed, og har en ulegitimt Indflydelse, saa at jeg har Grund til at troe paa hans gode Tjeneste, efterhaand jeg forhen har kunnet erfare.

Min Pengebeholdning har i nogle Dage maattet holde Pengene, men er nu [illegible] fra Col. ladet. Ellers have vi det meget varmt og godt (J. Ville sendte mig Gjenbo[illegible] — Gamst lader sig bevægt i Deres Erindring — til Dem og Deres værde Familie. Dertil nogle hjertelige Hilsener til Ingeborg og hendes Gjæst. Naar De meddeler mine Collegaer, Hr Executorer, Indholdet af dette Brev, beder jeg mig tillige bragt i deres venskabelige Erindring.

Deres ærbødigste

J. M. Thiele

(Jeg blev dog maaskee alligevel lidt for vidtløftig?)

opklaaret sig i Eröbenhavn, og at Vejret saa Vinter-Luften
mildt Einnem siede gode Erömer; naar at tvæste Grundsen mit ikke maaskee
gaa bedre an, at Veien derangeaaret ikke maa ödelegge alt for længe.
Jeg maa ikke glemme at bemærke, at Grev Rüdigers ganske köselige Skrivelse,
at naar alt mere i Orden, mellem Danmark og Skotland glemmer jeg en ikke anden
Maade at vise sig erkendtlig mod Ham, som dog først mærket saa meget for Thorw.
Bravo ödelegger dette Ytterligere saaledes, at Akademiet St Lucä gotsaldes mikke Einnem
modtage en saadan Erindring i nogle Afskrivninger; som en Gave in duplo. Men
derfulde maaskee mange Dubletter tiet for at Einnem til Fædrelandet alle disse Forbin-
delser og Gaver, og i Dag Anledning Einnes jeg mit det at tale om Hertugen af
Württemberg og af Bajern. Jeg besögte Kolb i det ganske privat Ärinde, mandag for
at faae nogle Penge. Vanskelig kom Samtalen dog paa vor Dag med Württemberg, og jeg erklærede
jam ligefrem, at det var ödemyge ungdomsfuldt Mangt mellem Mejendyder, at betragte nogle
af Musants Handlinger, uden en gyldigere Aarsag og det Excellencen selv Maatte Erkjende det
tagelsesfuld Forhold, at en Disposition af mindre Betydelig Vigtighed. Kun kan jeg i Erö-
benhavn og ikke andensteds, da man ved at Ede nogle Ryggesmerter for Dem, al-
tid vilde ödelegge sig for Dem Mening, at nogle Einder deres fornemste Mennesket, som ikke Corde
fornærmes mer, — at man imidlertid mestendt i Mindelighed mikke Einnem. Efter dette Mel-
lemværende, ikke end, naaer alle først os i Erömbenhavn, at afgive. Dubletter af Gyps-
støber til Stuttgart, for igjen derfra at modtage Afskrivninger af Schillers Monument
og mere, saaledes ikke Hunden i Skuffelsen, og ikke Hjælper som forresten mikke
til at gaae ind paa, og mig maatte ved gjorde ikke det, da mig ellers Hulle Forsen
ikke Hævnen Monument. Jeg fremhjalp imidlertid Bagen, som en Aftenstund for Thorw.
der tvivlede ved at compromittere sig hos Kaan i Stuttgart; dersom Einden jo ikke sjæ-
nerlyst ytter mig, da jeg ved tilbragte Thorw, at Einnem som gjemt mange artige Ord
og tilfredsstillende Löfter, som man i Stuttgart for Holdt Forsten, end som Ikke. Man
i det andet Hjør mikke Bagen sig for mig at for dage Penge, da der ikke var
valfrei Papirer hjælpelig mikke saaledes at Brev fra v. Kolb, uden Datum, hvori
han gav sin Regering Bagen tilbage for Modtagelsen af Thorw. Bagen
mødte Hans Comité Stuttgart, man hilsede, at man jo gjerne vilde modtage saa-
vidt som muligt. Jeg fortalte Bravo, at ikke Dem man Lamarmor som en Fal-
skhjerte, og jeg skal ikke tale det af Vigtighed, skjönt jeg haabede, at vi ikke skulle besvær
det, for ikke Bagen selv, som det skaaer for Eiden, forskyttede, saa Einde det
skinne meget übehageligt. Efter at for dage Penge fik jeg at Brev fra v. Kolb,
hvori han bedes mig om en skriftlig Mindelighed af Hand jeg mündtlig havde gjentat

da han havde med Grev at Einnem Hertuglig Gravkjærne i Stuttgart. Jeg anser det
i Mindelighed, hvorvis jeg skulde gjenta mine gjentagne mündtlige Ytringer om stærk Vejr,
med en saadan Maadelighed, da jeg dog aldrig ikke for nogle Mejendyder Fortæl, men jeg frygtede
for at Einigen skulde ödelegge, hvis jeg negtede mig, og da med, at jeg skal maatte a
Fædrenes Vei. Imidlertid for jeg indrettet mit Brev saaledes, at selve Hvis Excellen-
ce mikkeligere det, er der dog dermed intet andet skjært, end at v. Kolb maa-
skee billiger det at gaae ind i Brev. Jeg undlagde Hjertet af Kolbs Ytring
og mit Brev, for hvis Eje Hjelpe, eller rettere Ubetydelighed, jeg bader om Undskyld,
da saadan skaaer i dette Aar, Aa, Dag! Efterskrivelsen at Jeg skulde en Maa-
neds Fraværelse med Einigheden Württemberg, maatte jeg mine Jaa Dage med Ein-
gang Bajern, hvor jeg mindre, at Einigen skulde kunde skille sig i Hjemme. Jeg maatte i
nogle Dage at Augsb, og der gik at for Skaffelse indtil ex, som ogsaa dermed at
tid at nylle overvinde. Dertil kunde jeg i Byggedom skal ingen Aabning, naar talte: Lad
Bajern Einnem tid mig! Man hjælpe dem det mig sagt, at Einigen af Bajern Hands ud-
stagt en Vennskab som mod Einige, og at deri maae anstille, at jeg mikke indskibe mig,
og at Prof. Wagner Hands mündtlige dette Brev af sin Einige for at conferere med mig
derom. Dette skulle mig Lidt i Forlegenhed, da jeg med, at Wagner bringer gjerne Hjelp
til Hjemmet. Hvis det Hands Einde — jeg maatte Vanskjædsfuld. Jeg gik da ofter
at Fædrenes Dei optil Villa Malta, traf Wagner meget fornöiet med at sige
sig efter 20 Aars Forlöb og Hjelp mod Einigen Brev, hvis Forsvinden mig
Hjertelig ikke det Einde gjorde noget i dem. Jeg, da Hun ganske ligger i Executionsmen-
den og at Grev Hjelp Hjelm, Hofs. Thiele, mener en af disse. Jeg skulde med Glæde
en Grad af Mejendyder med disse Ytringer, og Hjemmet med Hun det Hjertelig,
hvad det da var, som Thorv. skulde Hun. Comit Ex. af Bajern. Hvad mere, at for
disse Hands mennesk Originel Afskrivninger af Alexandersbyst, Afskrivninger af Fremmen Ha-
ben Einden (som Hjelper Hun i det for Thiele) og nogle andre mindre Bagen. Efterat Hun for-
mindskel mig om, at man derfor ikke Hands noget Bemærkelse, spurgte jeg Wagner, om Hun
ikke en saadan Original Skrifter for at mere noget af det præcise Hjelp i Hjelm Hjemmelsen
Mindsmærke, og om Hun Einde billige, at det Hjemmel Hjelp ophidsede dertil. Hun gjorde mig
mat og mere skal ikke glæde mig, idet de jo sagde Hun, at dersom Hjertelighed mere om
at anskaffe en Calque (en Afskrift i en lut Slags) dertil, Hun maatte Hun
Einnes Hun, og dermed mere Hun tilfredse, idet da jeg tilfredse, at naar først alle Ha-
gaven mere i Erömbenhavn, maatte maae jo lut Einnes overgaven sig til Bajern, Hun
jo for Hun meget at Einnes gjem i Hjelp for Hjemmel der Einde ønske i
Afskrivninger fra Danmark. Hun Hands at ønske mig Einigen Hjertelig, og at blade